Principiul universului sufletesc

On Ianuarie 07, 2011

Tot ce se întâmplă în jurul tău are un răsunet în sufletul tău.

Edward Lewis. Nu era doar un bărbat arătos, ci și foarte important. Iar pasiunea lui cea mai mare, care se transformase într-un business uriaș, și cu ajutorul căreia își crease un imperiu de milioane de dolari, era aceea de a cumpăra companii ce se aflau în impas financiar, de a le desface în bucăți și de a le vinde la un preț mult mai mare.

Dar odată ajuns în Beverly Hills, lucrurile aveau să ia o întorsătură neașteptată în viața lui. Având nevoie de o damă de companie, el a angajat o prostituată, Vivian Ward, o tânără fără viitor la prima vedere, dar care părea să întrunească trăsăturile necesare pentru atingerea scopului său, fiindcă era destul de atrăgătoare. În schimbul sumei de 3.000 de dolari, Vivian a acceptat propunerea lui Edward, îndeplinindu-și rolul locuind împreună cu el într-un apartament de lux și însoțindu-l la reuniunile sale de afaceri.

La un moment dat, între ei doi are loc un dialog, al cărui substrat avea să-i schimbe lui Edward percepția despre sine. Edward îi povestea despre tatăl său, care fusese președintele celei de-a treia companii preluate de el, companie pe care, din ura ce i-o purta acestuia, o vânduse bucată cu bucată.

Vivian se apropie de urechea lui și, învăluindu-l într-o privire liniștită și limpede totodată, îl întrebă: "Şi asta te-a făcut să fii fericit?"

Leadership: Ești pregătit să descoperi o versiune a vieții care se petrece ACUM, astfel încât să reprezinți versiunea îmbunătățită a unui ecou prelungit și răsunător în viața altcuiva?

Într-un suflet mare, gândurile profunde găsesc întotdeauna ecou.

Sunt împrejurări când greutatea constă tocmai în răspuns. În clipa de tăcere care se lăsă brusc, amărăciunea îi cuprinse sufletul lui Edward. Abia atunci el realiză ceea ce era de fapt: un distrugător de lumi. Căci nu zidea nimic. Ci desființa companii, le dezmembra vânzându-le bucată cu bucată. Adică ruina viețile oamenilor, îi deposeda de fructul muncii lor. Concluzia la care a ajuns l-a alarmat și l-a determinat să-și schimbe percepția asupra propriei sale persoane și asupra business-ului său.

Finalul filmului *"Pretty woman"* este neașteptat. Edward Lewis și-a reconsiderat poziția în legătură cu oferta sa de achiziție a companiei Morse Industries. Interesele sale s-au schimbat total. În loc s-o achiziționeze și s-o dezmembreze, așa cum dorise inițial, așa cum procedase cu toate celelalte companii, Edward a decis să-l ajute pe managerul companiei respective, pentru ca aceasta sa nu intre în colaps financiar, semnând cu el chiar un contract de colaborare.

Edward Lewis nu mai era același om ca înainte. Şi-a dat seama că poate construi ceva, nu numai să demoleze și să distrugă.

Leadership: Relația dintre ceea ce ești și acțiunea ta exterioară se întemeiază pe putința de a te accepta ca egal al unei victorii trecătoare sau ca egalul unei conștiințe care înfruntă instinctul dominant?

Rănile morale se acoperă, dar nu se închid. Între faptele și gândurile tale se dă neîncetat o luptă. Dacă faptele sunt cu un pas înaintea gândurilor, atunci ele câștigă bătălia, iar tu riști să ajungi un "distrugător de lumi".

Edward Lewis era un tip civilizat, cu o educație aleasă, dar a realizat, intrând în relație cu Vivian, o prostituată fără viitor, dar deosebita prin simplitatea cu care vedea lucrurile, că avea toate resursele necesare să construiască ceva și să câștige la fel de mult fără să dezmembreze companii și să ruineze vieți. La această constatare a ajuns după ce Vivian i-a făcut rezumatul "ocupației" lui, aceea de distrugător.

Acea ciudată, înduioșătoare scânteie de "demnitate" a fost acel ceva în stare să-i schimbe lui Edward universul sufletesc. Realizând că poate fi mai bun, el și-a reorientat în final business-ul spre ceva constructiv.

Leadershipul este reperul unei revelații de sine la care se poate ajunge doar printr-o unire desăvârșită cu o cultură de viață care pune accent pe validarea sentimentelor de pierdere și auto învinovățire, nu doar pe obținerea unor victorii colosale.

Nu voi uita niciodată observația pe care a făcut-o odată scriitorul Alexandre Dumas: *"Rănile morale se deosebesc de celelalte prin aceea că se acoperă dar nu se închid; mereu dureroase, mereu gata să sângereze când le atingi, ele rămân în inimă vii și deschise."*

Poți să n-ai bani și influență, dar intențiile tale să fie cele mai bune și mai constructive. Şi invers, poți să ai putere, dar intențiile să-ți fie distructive. Ca să-ți păstrezi inima împăcată și conștiința liniștită în orice moment al vieții, învață să-ți coordonezi gândurile și faptele. Stabilește o legătură directă între interesele tale și consecințele ulterioare. Încearcă să vezi, judecând tu însuți totul, ascultându-ți inima, dacă ceea ce faci este atât în folosul tău, cât și a celorlalți. Nu uita că nimic nu este de neschimbat, inclusiv intențiile și gândurile pe care le ai.

Concluzie: Sufletul omului este un "amestec" de sentimente formate pe parcursul vieții sale, și care în mare măsură îi guvernează acțiunile. Dacă acest univers este dominat de sentimente de ură, răzbunare, ranchiună, atunci consecințele faptelor sale vor fi distructive.

A-ți menține dispoziția de respingere a pretenției de construire a "Omului Nou" pentru că nu îndrăznești să te recunoști în ipostaza de om fericit, lăudându-te uneori cu ceea ce nu ești, înseamnă de fapt să distrugi o lume care reflectă un nivel de conștiință suficient de elevat încât să realizezi că în spatele fiecăruia există un spirit divin care ar trebui adorat.

Forța de greutate cu care acționează leadershipul este capacitatea omului de a învinge o rezistență măsurată în cantitatea de energie și stare de spirit cu care călătorește spre destinația numită: vanitate.

Într-un suflet mare totul are un ecou. Ar trebui să ne gândim adesea cine suntem, ce vrem să facem, ce vom da mai departe celorlalți din jurul nostru și să ne reconsiderăm poziția.

Source: https://neculaifantanaru.com/principiul-universului-sufletesc.html